

Friluftslivets fellesorganisasjon

Adresse: Nedre Slottsgate 25, 0157 OSLO
Telefon: 23 31 09 80, Telefaks: 23 31 09 89, E-post: post@frifo.no
Org. nr.: 971 262 834, Bankgiro: 7154.05.51671, Postgiro: 0801 2713550

**Direktoratet for naturforvaltning
7485 Trondheim**

Dato 16.01.2003

FORSLAG OM VERN AV FRAFJORDHEIANE LANDSKAPSVERNOMRÅDE MED TILHØRENDE PLANTELIVSFREDNING, OG MIGAREN OG ØRESTØ NATURRESERVAT - HØRINGSUTTALELSE

Vi viser til Deres brev av 16.10.2002 angående sentral høring om forslag til opprettelse av Frafjordheiane landskapsvernområde med tilhørende plantelivsfredning, og opprettelsen av Migaren og Ørestø naturreservat i Rogaland fylke.

Friluftslivets fellesorganisasjon (FRIFO), som representerer de tolv største friluftslivsorganisasjonene i Norge med til sammen nesten ½ million medlemskap, støtter forslaget om opprettelse av Frafjordheiane landskapsvernområde med tilhørende plantelivsfredning, og opprettelsen av Migaren naturreservat og Ørestø naturreservat. FRIFO støtter vern etter *Alternativ 1* (for landskapsvernområdet) som vi mener er det beste alternativet for å sikre de store natur- og friluftslivsinteressene som finnes i området.

Verneplanen

Forslaget om oppstart av verneplanarbeidet er en oppfølging av St meld nr 62 (1991-92) "Ny landsplan for nasjonalparker og andre større verneområder i Norge".

På sentral høring sender Direktoratet for naturforvaltning (DN) ut to forslag til Frafjordheiane landskapsvernområde uten å ta stilling til disse. *Alternativ 1* omfatter et vern på 441 km² (tilsvarer Fylkesmannens Alternativ A). *Alternativ 2* omfatter et vern på 430 km² (tilsvarer Fylkesmannens Alternativ B). I dette forslaget har grensa i stor grad blitt hevet opp på fjellbrynet. I tillegg forslås opprettelse av to naturreservater: Migaren naturreservat på 51 dekar og Ørestø naturreservat på 78 dekar.

Behov for vern

Den generelle samfunnsutvikling fører til et stadig sterkere press på naturen. Mulighetene for å drive friluftsliv svekkes kontinuerlig ved at attraktive naturområder reduseres i størrelse og kvalitet, og gjenværende områder gjøres vanskeligere tilgjengelig. Blant annet har inngrepsfrie naturområder i Norge blitt redusert dramatisk i løpet av de siste 100 årene som følge av ulike typer utbygginger

og inngrep. Dessverre fortsetter denne utviklingen, og FRIFO mener derfor det nå er svært viktig at vi tar vare på de naturverdiene som fortsatt finnes, både i og utenfor inngrepsfrie områder, blant annet for å ivareta friluftslivet som er en del av norsk kulturarv og som en del av det helseforebyggende arbeidet i Norge.

Det er derfor svært viktig at St meld nr 62 (1991-92) "Ny landsplan for nasjonalparker og andre større verneområder i Norge" nå blir gjennomført så raskt som mulig for å sikre de siste større gjenværende verneverdige naturområdene i Norge. FRIFO er imidlertid redd at snevre særinteresser skal svekke resultatet av denne landsplanen. Vi mener å se en økende tendens til at disse særinteressene får gjennomslag i forvaltningen, med det resultat at verneområdene både blir mindre og verneformen blir svakere enn det det er faglig grunnlag for.

Forslaget til Frafjordheiane landskapsvernområde er i seg selv et eksempel på en slik tendens. Etter lokal høring går fylkesmannen inn for det minst omfattende vernet (Alternativ B), selv om de mener Alternativ A er det alternativet som best ivaretar intensjonene med vernet. Dette til tross for at det i liten grad har kommet fram konkrete brukerkonflikter i tilknytning til Alternativ A. FRIFO mener derfor at vernet må gjennomføres etter det mest omfattende forslaget (*Alternativ 1*) slik at intensjonene med vernet i størst mulig grad blir oppfylt.

Friluftsliv og retten til fri ferdsel

Friluftslivet er en viktig del av den norske kulturarven og er samtidig et viktig bidrag til det helseforebyggende arbeidet. Det er derfor svært viktig at verneforskriften tar hensyn til dette.

Den frie ferdselsretten (allemannsretten), jf friluftsløven er et grunnleggende fundament for utøvelse av det tradisjonelle friluftslivet i Norge. FRIFO er derfor i prinsippet i mot enhver regulering som kan rokke ved denne retten. Vi kan imidlertid se at det i noen spesielle tilfeller kan være behov for å regulere ferdselen av hensyn til sårbare naturtyper og/eller arter. Det er imidlertid svært viktig at reguleringen ikke legger unødvendige og ikke begrunnede restriksjoner på det enkle, naturvennlige og ikke-motoriserte friluftslivet. Bant annet er det viktig at vernebestemmelsene ikke fører til unødvendige restriksjoner eller hindringer på mindre arrangementer i undervisnings-sammenheng. At medlemmer i frivillige lag og foreninger, skoleelever og studenter blir tatt med på tur i verneområdene og på den måten får et positivt forhold til disse områdene vil være et viktig bidrag til å sikre en framtidsetta forvaltning av disse områdene spesielt, men også for naturen generelt.

FRIFO er derfor glad for at følgende setning er tatt inn i formålet med landskapsverneområdet: "å ta vare på dei store opplevingskvalitetane for eit enkelt naturtilpassa friluftsliv."

Motorferdsel

FRIFO mener det er viktig å redusere eller begrense motorferdsel i utmark til et minimum. Det er derfor viktig at verneforskriften kun åpner for det som er ytterst nødvendig.

Vennlig hilsen

Friluftslivets fellesorganisasjon

Harald Tronvik
generalsekretær

Hans Erik Lerkelund
fagkonsulent